

gehouden te Goes op 24 mei 2008

door ds. W.J. Karels

Hooglied 3: 6-10

Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, beroekt met mirre en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers? Ziet, het bed, dat Sálomo heeft, daar zijn zestig helden rondom van de helden van Israë!; Die allemaal zwaarden houden, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup, vanwege de schrik des nachts. De koning Sálomo heeft zich een koets gemaakt van het hout van Libanon.

De verbondskoets van Salomo

1. haar openbaring (hoe wordt ze zichtbaar in deze wereld?)
2. haar bewaking (hoe wordt ze bewaakt? zestig helden rondom)
3. haar materiaal (waar is ze van gemaakt? van het hout van Libanon)
4. haar inzittenden (hoe kom je in de verbondskoets?)

1. Haar openbaring

Eigenlijk lopen hier twee beelden samen. Het ene beeld is van een Oosterse vorst, die zich liet rijden of dragen in zijn koets. Bij die koets liepen helden, soldaten met flambouwen en met zwaarden. En terwijl die vorst zich liet rondragen of rijden, stopte soms die koets en dan werd er iemand ingetild of ingebracht. Dat is het ene beeld.

Het andere beeld is van een bruiloft. We hebben het zojuist gezongen uit Psalm 45. In vers 2 gaat het over die vorst en in vers 7 over de bruiloft. De bruidegom haalt zijn bruid en samen, in een kring van vrienden en vriendinnen, trekken ze naar het huis van de bruidegom. *Zo treedt zij voort met al de maagdenstoet, die haar verzelt hem vrolijk tegemoet.*

Dus een Oosters vorst en een bruidsstoet. Dat zijn twee beelden van hoe de Heere op deze wereld het genadeverbond van eeuwigheid openbaar maakt. Want in de eeuwigheid heeft God de Vader namens de Drie-enige God met Christus namens alle uitverkorenen een verbond gesloten. Toen heeft Christus aan de Vader beloofd om alles te doen wat nodig was. En God de Vader heeft aan Christus een volk beloofd, toegezegd, met de Heilige Geest als Getuige.

Dat genadeverbond van eeuwigheid wordt zichtbaar, dat kun je gaan zien op deze wereld. Hoe? *Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn?* Een verwonderde vraag. Het is ook een wonder dat God mensen bekeert. Ze komen op uit de woestijn van de doodstaat in Adam. Ze komen op door Gods kracht in het uur van de wedergeboorte. Kijk eens, wie is zij die daar opkomt uit de woestijn, uit de diepte van de val?

Als rookpilaren, dat is het eerste. Weet u wat dat betekent? Weet je waar je Gods kinderen het eerste aan kunt herkennen? Rookpilaren ziet op bidden. Als God gaat werken gaat de zondaar bidden. Wat is nu rook? Daar sla je zo je hand doorheen. In het oog van de wereld is het gebed van Gods kinderen niets. Maar het zijn wel pilaren. Kunnen de mensen op uw werk, in uw omgeving aan u zien dat u naar de kerk gaat en dat u bidt? Daar wordt de kerk, daar worden Gods kinderen door zichtbaar: rookpilaren.

En er staat bij: *beroekt met mirre*. Mirre is kostelijk, het is een beeld van ootmoed, van onwaarde. Ze tellen niet mee in eigen oog. Ze zijn beroekt met mirre en met wierook. Ootmoed, onwaarde en tegelijk aanbidding: wierook.

Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, beroekt met mirre (je proeft het: klein in eigen oog) *en wierook* (wat is de Heere goed voor een slecht mens, het aanbidden van de Heere) *en met allerlei poeder des kruideniers?* Weet u wat dat is? Dat zijn de gaven van de Heilige Geest: liefde, droefheid naar God, blijdschap in Christus, lankmoedigheid. Allerlei poeder van de kruidenier. Daar heb je de openbaring, het zichtbaar worden van Gods kinderen in deze wereld.

Rookpilaren: “Heere, kan ik nog bekeerd worden? Heere, zou het voor mij nog kunnen? *Ik heb tegen U o Heer’ zwaar en menigmaal misdreven*”. Maar ook die mirre en die wierook en allerlei soorten poeder van de kruidenier. Dat is de openbaring van Gods kinderen, die dichtbij de Heere leven. Ik weet nog van vroeger, als moeder in de keuken vlees had gebraden en als ze dan in de kamer kwam, rook je de geur van het gebraden vlees aan moeder. Zo is het met de kerk des Heeren. Een wonder toch?! Daar komt ze op uit de woestijn. Eigenlijk zie ik het volk Israël ook met rookpilaren door de woestijn reizen 40 jaar: de wolkkolom en de vuurkolom en met wierookoffers. Ze gingen door de woestijn naar Kanaän, dat is ook een beeld van Gods kerk.

2. Haar bewaking

Nu gaan we erop letten hoe God die in zichzelf ellendige bidders en aanbidders bewaakt en beschermt. Kijk maar, het eerste is dit: waar zou een oprecht kind van God het meeste rust in hebben? Denk eens mee? In zichzelf? In hun tranen? In hun gebeden? In hun buigen? Nee! *Ziet, het bed dat Salomo heeft*. In die koets staat een bed. Dat bed daar kun je op zitten, op rusten. Dat bed in die koets betekent alles wat de Heere Jezus, de meerdere Salomo voor Zijn kinderen heeft bereid. Wat een rust als op Hem en op Zijn gezegend werk mag worden gezien. *Ziet, het bed, dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden rondom van de helden van Israël*. Weten jullie door wie Gods kinderen beschermd worden? Door zestig helden. Niet letterlijk, maar zinnebeeldig. Weet u Wie de grootste Held is voor Zijn kinderen? De Beschermmer, de Bewaarder, dat is de Heere Jezus. De Held der hulpe. Maar ook de heilige engelen, uitgezonden tot de dienst van de uitverkorenen. En eigenlijk ook de discipelen, de apostelen en al Gods knechten zijn helden. Dat moeten ze zijn om de kerk van God, de kinderen van de Heere te beschermen en te bewaren. Ook door hun leer en de zuiverheid van hun leer. Sommige helden zijn heel eenvoudig, ik denk aan Wulfert Floor, een landbouwer uit Driebergen. Andere helden zijn geweldige theologen: Calvijn en Luther. Ten diepste is elk kind van God een held. Niet in eigen kracht, maar door de kracht die ze van God ontvangen. *Zestig helden rondom van de helden van Israël*. En kijk, wat dragen ze? *Die allemaal zwaarden houden, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup, vanwege de schrik des nachts*. Dat zwaard ligt niet ergens op zolder te roesten. Aan zo’n zwaard heb je niets, maar dat zwaard hebben ze aan hun heup. Ze kunnen het direct grijpen, want ze hebben het altijd nodig om het te kunnen grijpen, om te strijden tegen de driehoofdige vijand. Weet u welk zwaard het scherpst is? Het zwaard van het Woord. Wat moeten ze zonder dit Woord? Het tweede zwaard is het gebed. Wat ligt er een kracht in gebogen knieën, in gevouwen handen en in het zien op de Heere. Mag u daar ook iets van kennen? En dan de Heilige Geest. Want hoe zullen ze dat zwaard toch kunnen gebruiken als de Heilige Geest er niet is? Ze hebben allemaal een zwaard aan de heup, elk ogenblik. Sommige mensen hebben wel een mooie schede, waar dat zwaard in past. Die schede blinkt en is mooi, maar hij is leeg. Er zijn mensen die wel geweldig praten en die mooi schijnen, maar die de kracht van Gods Geest missen. Zie, zestig helden rondom elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup. Waarom? Vanwege de schrik des nachts. Mijn vrienden, Gods kinderen hebben zo’n strijd vanbuiten en vanbinnen. “Ben je wel oprecht? Je bent niet uitverkoren. Je bent een huichelaar. Je bedoelt jezelf met je bidden. Je deugt niet. Je bent een naamchristen.” Een strijd, de schrik des nachts, vurige pijlen uit de hel, vijanden van rondom. Gemeente, in het strijdperk van dit leven, wat moet een arm kind van God zonder dit Woord, zonder het gebed, zonder Gods Geest? Immers niets! Maar als de Heere ze kracht geeft, dan lopen ze door het woestijnzand met het zwaard aan hun heup. *Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig*. En soms mogen ze van de Heere even op dat bed rusten, even op dat borgwerk zien. Een wonderlijk volk, strijdend in Gods kracht, stervend aan zichzelf, bij ogenblikken rustend op het bed van Salomo, rookpilaren opzendend, geurend naar de mirre en de wierook. Daar heeft u onze tweede gedachte: haar bewaking.

3. Haar materiaal

De koning Sálomo heeft zich een koets gemaakt van het hout van Libanon.

Haar materiaal is van het hout van Libanon. Weet u, dat is heel duurzaam, sterk en goed hout. Dat verteert bijna niet.

Dat genadeverbond van eeuwigheid is door God de Vader uitgedacht. En die koets is gemaakt door de Heere Jezus. Door Zijn lijden, bloeden, arbeid en sterven heeft de Heere Jezus een gerechtigheid aangebracht, heeft Hij die verbondskoets gemaakt, waar Gods volk het tot in der eeuwen eeuwigheid mee kan doen. Alles wat de meerdere Salomo doet voor Zijn kinderen heeft een eeuwig geldende gerechtigheid. Wat een koets! Wat een genadeverbond! Daar heeft Christus voor geleden, daar is Hij voor gestorven. Daar heeft Christus de wet helemaal voor gehouden en daar heeft Christus de toorn Gods voor gedragen. Daar is Christus het graf voor in gegaan, daar is Christus voor opgestaan, daar is Christus voor naar de hemel gevaren. En nu zit de meerdere Sálomo, Christus, daarvoor aan de rechterhand van Zijn Vader.

De koning Sálomo, Christus, heeft Zich een koets gemaakt die eeuwig geldt. Nu wordt die koets nog rondgereden in de prediking van het evangelie. Nu wil Christus nog arme verloren zondaren oprapen. Dus die koets is gemaakt van een eeuwig geldende gerechtigheid.

Maar er staat verder in vers 10 dat die koets gemaakt is van pilaren, vier pilaren. Die koets had vier pilaren van zilver. Zilver schittert en blinkt. Weet u wat dat betekent? Die eerste pilaar van zilver ziet op de eeuwige liefde Gods tot Zijn uitverkoren kinderen, eeuwige liefde. *Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde.* Die tweede pilaar van zilver ziet op de rechtvaardigheid van God. Nu heeft God de zonden van Zijn kinderen gestraft aan Zijn Zoon en God straft die zonden niet meer aan Zijn kinderen. Wat een wonder: die ene zilveren pilaar schittert van Gods liefde en die andere zilveren pilaar schittert van Gods recht. Er is betaald voor Gods kinderen. Die derde pilaar van zilver ziet op de trouw van God, eeuwige trouw. *Ik zal nooit herroepen 'tgeen Ik eenmaal heb gesproken. 'tgeen uit Mijn lippen ging blijft vast en onverbroken. De Heer' is zo getrouw als sterk.* Nu zal er nooit meer één verloren kunnen gaan die door God is opgeraapt.

*'t Is trouw al wat Hij ooit beval.
Het staat op recht en waarheid pal,
Als op onwrik'bre steunpilaren.
Hij is het die verlossing zond
Aan al Zijn volk, Hij zal 't verbond
Met hen in eeuwigheid bewaren.*

De vierde pilaar ziet op de eeuwigheid van God. Wat de Heere doet voor Zijn kinderen, dat zal Hem in der eeuwigheid niet berouwen. Wat ben je gelukkig, jonge mensen, als je die God mag leren kennen uit genade. Zul je die God zoeken? Kijk eens naar dat materiaal: het hout van de Libanon ziet op een eeuwig geldende gerechtigheid. Pilaren van liefde en van rechtvaardigheid en van trouw en van eeuwigheid.

En kijk eens naar boven, naar het gehemelte van de koets: purperrood. Dat ziet naar het bloed van de Heere Jezus. Als de zon brandde in de woestijn en je had geen bedekking, dan werd je verteerd of verschroeid. Maar er is een gehemelte van purper, er is een bedekking, vrienden, alleen onder het bloed van de Heere Jezus!

Mag ik u iets vragen? Reist u nog door dit leven met een eigengemaakt koetsje? Een traan, wat godsdienst, wat indrukken? Pas op! Die koets loopt te pletter tegen de rots van Gods toorn. Elke koets buiten Christus wordt verteerd, stort in de eeuwige ravijnen van Gods toorn. Er is maar Eén behoud, de Verbondskoets, het genadeverbond, met een gehemelte van purper. Alleen het bloed van Jezus Christus dat reinigt en buiten dat bloed is het eeuwig kwijt!

Verder staat hier: de grond, de vloer van de koets is van goud. Dat is de eeuwige liefde van God, net als die pilaren. Goud is krachtig en duurzaam, dat vergaat niet. Vrienden, wat heeft God bereid...! En nóg wordt die Verbondskoets in uw midden rondgedragen. Nóg neemt die vorst Sálomo armen en ellendigen op.

Dat is onze vierde gedachte:

4. Haar inzittenden

Hoe kom je nu in die Verbondskoets? Er staat hier: *het binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren van Jeruzalem*. Die dochteren van Jeruzalem zijn Gods kinderen. Hebben die liefde tot de Heere? Niet van zichzelf, dat nooit, we zijn vijanden van God geworden in onze diepe val. Maar als de Heere gaat bekeren, gaat trekken en gaat levend maken, dan komt er liefde tot God.

En nu de vraag: hoe kom ik nu in die koets? Voor velen is dat geen vraag, want die zijn er al in. Ze zijn gedoopt, ze leven netjes, ze lezen Gods Woord, ze zijn gelukkig niet gevallen in erge zonden en ze zijn in die koets. Je moet geloven en je moet een beetje pleiten en het is voor elkaar. Zo kom je er nooit hoor, dat is bedrog!

Weet je hoe wel? Ds. Hellenbroek vraagt in zijn vragenboekje: hoe gaat dat nu? Hoe gaat nu de zondaar over in dat verbond? Hij zegt dan: 1. God nadert eerst tot de zondaar, waar Hij die zondaar vriendelijk nodigt en bidt. De Heere bidt zegt ds. Hellenbroek. Zou de Heere dat menen? Vreselijk als je dat vraagt! Maar ds. Hellenbroek wist wel hoe bedorven en slecht wij zijn, daarom zegt hij erbij: 2. De Heere doet dat met veel ernst en oprechtheid. Ook nu roept de Heere: "Bekeert u, bekeert u!" Ik mag u zeggen dat er in de verbondskoets van die dierbare meerdere Salomo, van die heerlijke Vorst, nog plaats is. U zegt: hoe kom je daar dan? Luister eens: daar rijdt die koets en daar staat hij stil, waar God armen, ellendigen en goddelozen ziet. *Als Ik bij u voorbijging, zo zag Ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef!* God gaat ze optillen, want ze kunnen er zelf niet in. En dan gaat de Heere ze wassen, reinigen, heiligen en vervullen met Zijn lieve Geest.

Ik zal vijf punten noemen, dat zegt ook ds. Hellenbroek. Hoe gaat de zondaar over in dat verbond? 1. Armoedig, God maakt ze arm, zo arm dat ze niets meer hebben (geen geloof, geen gebed, geen liefde). 2. Gelovig, God plant dat geloof en dat geloof vlucht tot Hem. 3. Bedaard, geen bijzondere dingen. 4. Gewillig, *Mijn volk zal zeer gewillig zijn op de dag van Mijn heirkraft*. 5. Oprecht, God maakt Zijn kinderen oprecht. Ze zijn zo huichelachtig, ze hebben zo'n bedorven bestaan met zoveel bijbedoelingen. *Maar Ik zal maken dat hun werk in der waarheid zijn zal*. Hoort u het? Hoe gaat de zondaar over in het genadeverbond? Armoedig, gelovig, bedaard, gewillig en oprecht.

En als ze dan in die koets worden gezet, dan zien ze enkel liefde: liefde van de Vader, liefde van de Zoon, liefde van de Heilige Geest. O, dat rusten op het Borgwerk van Christus. Die pilaren van waarheid, eeuwigheid, liefde, trouw en rechtvaardigheid. En dan die bedekking achter het bloed, de purperen hemel. En dan een vloer van goud... Ze zinken helemaal weg in het wonder. Ze worden gedragen door de meerdere Salomo, door de woestijn van dit leven, naar het eeuwig Kanaän der ruste. Wat zal dat een thuiskomen zijn! Dan mogen ze uitstappen en zijn ze eeuwig thuis.

Of bent u vlakbij die koets, die Verbondskoets? U bent gedoopt, wel ernstig, soms hebt u ook indrukken, maar nooit wedergeboren en geen geloof in Christus, ten diepste hebt u de liefde Gods gemist. Misschien wel in een eigen samengeraapt verbondsbeschouwend koetsje rondgereden. Maar dan bij het sterven: alles is verteerd, alles is vergaan. Want eerlijk waar: *goed doet geen nut ten dage der verbolgenheid, maar de gerechtigheid redt van de dood*. Zoekt dan de Heere en leeft! *Geeft eer de HEERE, uw God, eer dat Hij het duister maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen*.